

РЕШЕНИЕ

№ 8273

гр. София, 11.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 04.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **3536** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба от А. Ш. К. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) №854-24-4332-001478/18.03.2024г. по чл.171, т.1, б. „б“ от Закона за движение по пътищата, издадена от Н. З. – младши автоконтрольор в 02 група, 02 сектор в отдел „Пътна полиция“ към СДВР, с която е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/ - временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца. Излага твърдения за неправилност и незаконосъобразност на оспорената ПАМ, като постановена в нарушение на материалния закон и съществени процесуални нарушения. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваната заповед за прилагане на ПАМ.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява, с писмено становище поддържа жалбата.

Ответникът – Н. З. – младши автоконтрольор в 02 група, 02 сектор в отдел „Пътна полиция“ към СДВР – редовно уведомен, не се представлява, с писмено становище оспорва жалбата.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Видно от представените доказателства на 18.03.2024г. около 01.30 ч. в [населено място] по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица], А. Ш. К.

управлява собственият си лек автомобил „М. Ц 200“ с рег. [рег.номер на МПС] , като при извършена проверка за употреба на наркотични вещества и/или техни аналози с техническо средство Drager Drug Test 5000 с фабричен №ARMM-0017, тариран и годен за употреба, в 02.06 часа на 18.03.2024г. е установено, че водачът управлява МПС под въздействието на наркотични вещества и/или техни аналози, като уредът е отчел положителен резултат на наркотичното вещество амфетамини. Пробата е запаметена в техническото средство под №246. Издаден е талон за медицинско изследване № 0150461. Съставен е АУАН № 1159722/18.03.2024г. за извършено административно нарушение на чл. 5, ал. 3, т.1, пр.2 от ЗДвП – управление на ППС след употреба на наркотични вещества или техни аналози.

При тази фактическа обстановка на основание чл.171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП е наложена обжалваната принудителна административна мярка със Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПAM) №854-24-4332-001478/18.03.2024г., издадена от Н. З. – младши автоконтрольор в 02 група, 02 сектор в отдел „Пътна полиция“ към СДВР, с която е наложена принудителна административна мярка /ПAM/ - временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е обективизирана в писмена форма, подписана е от издателя си и е издадена от административен орган, разполагащ с материална и териториална компетентност. Същата съдържа изискуемите от чл. 59, ал.2 на АПК реквизити, включително фактически и правни основания за издаване на акта. Не се констатират и допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Съгласно чл. 171, ал. 1 от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат принудителни административни мерки, като в т. 1, б. „б“ от същия закон е визирана хипотезата на временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване, до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

Материалноправната предпоставка за прилагане на ПAM в процесната заповед е

управление на моторно превозно средство след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с тест. В конкретния случай данните по делото налагат несъмнения и еднозначен извод, че на 18.03.2024г. около 01.30ч. в [населено място], А. Ш. К. управлява собственият си лек автомобил „М. Ц 200“ с рег. [рег.номер на МПС] , след употреба на наркотични вещества, установено с техническо средство Drug Test 5000 с фабричен №ARMM-0017, като е отчетена пробата с положителен резултат за употреба на амфетамини.

П. деяние на водача е констатирано с акт за установяване на административно нарушение, съставен от съответното материално компетентно длъжностно лице, който съобразно разпоредбата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП има отнапред придадена материална доказателствена сила относно обективизираните в него фактически констатации. Каквито и да е доказателства за нещо различно от описаното от контролния орган деяние, не се представиха в хода на съдебното производство. АУАН е официален удостоверителен документ по смисъла на чл. 179, ал. 1 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК и обвързва съда с материална доказателствена сила, по отношение на така констатираните факти. Същият обвързва съда да приеме за доказани фактите, удостоверени в него. Съдът намира, че жалбоподателят не представя доказателства, които да опровергават както формалната доказателствена сила, с която съгласно чл.189, ал. 2 от ЗАНН се ползва АУАН, така и изложените в него фактически констатации.

Несъмнено е, че установената употреба на наркотични вещества или техни аналози от водач, било посредством медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване, било посредством тест с техническо средство, както е в конкретния казус, са необходими и достатъчни, самостоятелни предпоставки за налагане на принудителната административна мярка. Това е така, защото е налице установено по предвидения в закона ред противоправно поведение от страна на водача на МПС, което застрашава в съществена степен обществения интерес и налага прилагането на административна принуда, с цел преустановяване на административното нарушение и съответно предотвратяване на повторното му извършване. Очевидно е, че тази цел на закона, не би била постигната, когато простото даване на биологична проба за медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване, само по себе си би изключило възможността от прилагане на принудителната административна мярка. Казано с други думи, изчакването за неопределено време на резултата от медицинското и химико-токсикологично лабораторно изследване, би обезсмислило прилагането на принудителната мярка, защото след този период от време, тя нито би преустановила административното нарушение, нито пък би предотвратила повторното му извършване. Тоест, за да бъде осъществен целеният резултат, административната принуда трябва да бъде приложена навреме. В противен случай, прилагането на принудителната мярка след изтичане на неопределен срок от време, от момента на извършване на нарушението, би имало за последица не неговото преустановяване и предотвратяване, а налагане на наказателна санкция за деянието, каквато не е целта на принудата. Доказателствената тежест в тази насока е изцяло на жалбоподателя, в чийто интерес е да представи резултата от такова изследване, при положение, че той опровергава резултата добит посредством извършен тест с техническо средство.

Посочената мярка - временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство е изрично предвидена в разпоредбата на чл. 171, т. 1, б.„б“ от ЗДвП, която следва да бъде наложена на водача на МПС. Изпълнени са необходимите

предпоставки, за да бъде наложена конкретната принудителна административна мярка. В случая административните органи действат при обвързана компетентност и налагането на предвидената в закона ПАМ не подлежи на преценка при реализиране на предпоставките за това.

Поради изложеното съдът намира, че оспорваната ЗППАМ е постановена в съответствие с материалноправните разпоредби и с целта на закона, визирана в чл. 22 от ЗАНН, връзка с чл. 171, ал. 1 от ЗДвП - да се осигури безопасността на движението по пътищата и да се преустановят административните нарушения.

По изложените съображения, Административен съд – София град, III отделение, 55 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Ш. К. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) №854-24-4332-001478/18.03.2024г. по чл.171, т.1, б. „б“ от Закона за движение по пътищата, издадена от Н. З. – младши автоконтрольор в 02 група, 02 сектор в отдел „Пътна полиция“ към СДВР.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: